

Affattelsen af §§ 3 og 4 er fremkommet et Hul, som vil gøre en Omredaktion nødvendig, idet man ved Bestemmelsen om, at Lejligheder, som indeholder flere Værelser end 3, hører ind under den ene Paragraf, og de, som indeholder højst 3 Værelser, hører ind under den anden Paragraf, har haft det Uheld at glemme de Lejligheder paa 3 Værelser eller derunder, som koster mere end 500 Kr., og man vil altsaa blive nødt til at omredigere dette. Der har været flere saadanne Punkter, hvor man har maattet omredigere i sidste Øjeblik, og her kommer man altsaa ogsaa til at gøre det, efter at anden Behandling er sluttet. Det vidner om, at der heller ikke for den højtærede Minister har været rigelig Tid til endelig at affatte Lovforslaget, som det skulde være, og Paastanden fra vor Side om den knappe Tid har altsaa været fuldkommen berettiget.

Ivar Berendsen: Selvfølgelig er Medlemmers Paatale af, at der har været knap Tid til at sætte sig ind i et Lovforslag, altid berettiget. Vi er vant til fra Aar til Aar, at naar Rigsdagssamlingen nærmer sig sin Slutning, bliver Arbejdet forceret, men hvis det er et rimeligt Krav at faa ordentlig Tid til at tænke sig om, er det ogsaa et rimeligt Krav fra Formanden i et Udvalg, at han erfarer, om et af Udvalgsmedlemmerne, naar han udtrykker Betæneligheder, dermed mener, at han ikke vil staa ved og stemme for Loven efter den Betænkning og Vedtagelsen af de Ændringsforslag, han er Medunderskriver af. At jeg som Udvalgets Formand først, da jeg i Dag kom her i Rigsdagen, erfarede, at Protesten fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) mod at behandle Lovforslaget i Dag med kort Varsel vilde blive fulgt af, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), som har været Medlem af Udvalget og Medunderskriver af Betænkningen — med Undtagelse af, at han har stillet et enkelt Underændringsforslag — og har indstillet Lovforslaget til Vedtagelse, ikke vilde stemme for det, er mildest talt uventet, usædvanligt, jeg tror næsten, jeg tør sige enestaaende.

Wulff: Med Hensyn til det ærede Medlems sidste Bemærkning vil jeg sige, at det er dog vist ikke helt ukendt i Rigsdagen, at Medlemmer af et Udvalg forelægger for deres Parti de Resultater, Udvalget er kommet til, og søger deres Par-

tis Tilslutning til at gaa med til det ene eller det andet. I dette Tilfælde har det paa Grund af Mangelen paa Tid været udelukket at skaffe sig Adgang til Samtykke fra Partiet til at gaa med til forskellige Forslag, der har kun været Adgang til i sidste Øjeblik at forelægge Resultatet, og saa maa dog, forekommer det mig, Partiet være berettiget til at sige: Vi kan ikke i saa stor Fart, som det her forlanges, tænke Sagen igennem, og vi tager derfor den og den Beslutning. Jeg ved ikke, om det er usædvanligt, men hvis det er usædvanligt, burde det ikke være det. Jeg tror at vide, at et andet og et stort Parti her i Salen ogsaa har faaet denne Sag forelagt saa sent, at Partiet ikke har faaet Lejlighed til at opdage, at der er Divergens indenfor Udvalget, men har sluttet sig til det stillede Forslag i den Tro, at der var fuld Enighed i Udvalget. At sligt kan hænde i et Parti, forekommer mig at være usædvanligt eller burde være det.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fremstillede nu Sagen saaledes, at der ikke har været Tid for ham til at forelægge sit Parti andet end et færdigt Resultat, men det ærede Medlem synes der at have glemt, hvorledes denne Sag er blevet behandlet. Det er ikke saaledes, at jeg i Gaar i Udvalget er kommet aldeles uventet med mit Forslag og har forelagt det for Medlemmerne. Nej, Sagen er, at jeg i Fredags mødte til Udvalgsbehandling og i Fredags fik forelagt et Mindretalsforslag og et Flertalsforslag, og at jeg fremsatte den Forespørgsel, om man kunde tænke sig at gaa med til denne Sags Ordning efter det og det Princip. Derfor har der været god Lejlighed til med Partifællerne at drøfte, hvorvidt man kunde tænke sig Sagen løst efter dette Princip. Hvad jeg forelagde i Gaar, var Udformningen af det i Fredags foreslaede Princip. Jeg kan ikke sige andet, end at det maa virke højt overraskende og forstemmende, at dette vigtige Spørgsmaal, som i Gaar syntes at være bragt til en lykkelig Afslutning, nu pludselig skal møde denne Modstand hos det konservative Folkeparti. Det vil og kan ikke blive opfattet paa anden Maade end den, at det konservative Folkeparti lægger Hindringer i Vejen for Ordningen af denne Sag — under hvilke politiske Hensyn ved jeg ikke, men det er i alt Fald ikke politiske Hensyn, som falder sammen med den almindelige Befolknings Interesser.